

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 8

Мавзӯи нақд:
Шинохти Ислом; Манобеъи
Ислом; Халифаи Худованд

Нависандаи нақд:
Кушо Фарҳанг

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

بسم الله الرحمن الرحيم

Нависандаи нақд: Кушо Фарҳанг

Тарихи нақд: 20/02/2015

Китобро ба умеди пайдо кардан роҳи ҳаллӣ исботӣ мурур кардам, аммо ончи ҳосил шуд танҳо нафӣ дигарон буд! Нависанда баъд аз ин ҳама қаламфарсой ва баёни куллийёт, таклифи мусалмонро дар асри ғайбат мушаххас накардааст ки билохира чи кор бояд бикунанд оё бояд даст аз ҳамаи корҳо кашида ва таҳсин карда ва эълон кунанд то Маҳдӣ алайҳи салом наёмад аз эътисоб ва тасхини худ даст нахоҳанд бардошт? Агар бар фарз акнун замоми умури муслимин ба дасти Мансури Хуросонӣ биҷафтад барномаи амалии эшон барои идораи ҷавомеъи Исломӣ чист?

Ишқоли дигар ин аст ки зоҳиран эшон низ монанди дигарон мардумро ба худ даъват кардаан дар ҳоле ки дар китоб ба рӯшанӣ ботил будани ҳар касе ки ба худ даъват кунад эълон кардаанд ва [гуфтаанд] танҳо касе [ки] ба ҳақ метавонад дигарон [ро] даъват кунад Маҳдӣ алайҳи салом аст ва худ ба маънои вучуди бунбаст дар уммати охируззамон аст ки бо комил будани Ислом дар тазод аст.

Оё ба ростӣ чиҳати таҳаккуқи мисдоки ҳокимияти Худо то замони таҳаккуқи ҳокимияти Маҳдӣ алайҳи салом, ба ҷуз ҳокимияти фақиҳ монанди ончи дар Эрон аст (бо ҳама ишқолот ва навоқисе ки дорад) ҳокимияти дигаре қобили тасвир аст?

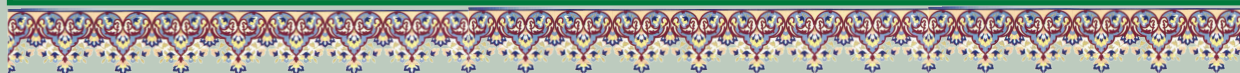
Бо ташаккур

Носух ба нақди шумораи: 2

Тарихи носух ба нақд: 21/02/2015

Бародари гиромӣ!

Ба назар мерасад ки шумо китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> навиштаи Мансури Ҳошими Хуросониро сирфан <<Мурур>> кардаед ва бо диққат ва тадобири кофӣ <<Мутолеъа>> накардаед ва аз ин рӯ, ба барҳӣ даққоки он пай набудаед ва дучори сӯи бардошт шудаед. Бегумон

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

ин китобе нест ки мурури иҷмолии он кофӣ бошад, бал китобе аст ки ба мутолеъаи тафсиلى ва амиқ ниёз дорад. Бо ин васф, лозим аст ба нукоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

Аввалан паёми рӯшан ва калидии ин китоби бузург, бар хилофи бардошти ноқиси шумо, танҳо <<Нафӣ дигарон>> нест, балки <<Исботи Маҳдӣ>> ва <<Нафӣ дигарон>> аст ва ин таҷалии <<Ло Илоҳа Илаллоҳ>> ва тафсири <<Ал байъату Лиллоҳ>> аст ки шиъори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ва рукни даъвати ӯст. Ҳамаи сухани ин олими муслеҳ ва мучоҳид он аст ки ҳеч ҳукумате ҷуз барои Аллоҳ нест ва муроди ӯ аз ҳукумати Аллоҳ, бар хилофи муроди саҳиф ва нодурусти хаворич, адами ҳукумати инсонӣ нест, бал ҳукумати инсоне аст ки Худованд ӯро мансуб карда ва аз тариқи китоби худ ва суннати мутаботири Паёмбараш ё аз тариқи оёти байъина, аз интисоби ӯ хабар дода ва ӯ ҳамон <<Маҳдӣ>> аст ки акнун дар замин вучуд дорад, вале ғойиб аст ва иллати ғиёби ӯ, бар хилофи пиндори бештари мардум, ирода ва иқдоми ибтидоии Худованд нест, бал ирода ва иқдоми ибтидоии мардум аст ки шароъити лозии барои ӯро фароҳам накардаанд ва аз ин рӯ, масъули ҳамаи табаъот ва аворизи ношӣ аз ғиёби ӯ ҳастанд, агарчи ин табаъот ва аворизи, <<Бунбаст дар уммати охируззамон>> талаққӣ шавад; Чароки чунин <<Бунбасте>> ба <<Ислом>> нисбат дода намешавад то бо <<Камоли>> он зиддият дошта бошад, бал ба мардум нисбат дода мешавад ки боъис ва бонии он будаанд; **﴿فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ﴾** (Ҳашр/2); <<Пас ибрат бигиред эй соҳибони бинишҳо>>!

Сониян роҳкори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ барои зухур ва ҳокимияти Маҳдӣ, роҳкорӣ чомеъ бо абъоди амниятӣ, фарҳангӣ ва сиёсӣ аст; Чароки ӯ барои зухури Маҳдӣ ба маънои имкони дастрасӣ ба ӯ, вучуди шумори кофӣ аз мусалмонони қавӣ ва амин ба манзури муҳофизат аз ӯ дар баробари хатароти эҳтимолиро зарурӣ медонад; Бо таваҷҷуҳ ба инки танҳо иллати адами зухури ӯ ба маънои адами дастрасӣ ба ӯро хавфи ӯ аз кушта шудан ё асорат медонад ва мӯътакид аст ки дар сурати тазмини амнияти ӯ тавассути ин шумор аз мусалмонон, зухури ӯ ба маънои дастрасӣ ба ӯ ҳатмӣ хоҳад буд. Аз ин рӯ, ба иқтизои вучуби ақлӣ ва шаръӣ заминасозӣ

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

барои ӯ, дар ҳоли гирдовари шуморӣ кофӣ аз мусалмонони қавӣ ва амин ба манзури муҳофизат аз ӯ дар баробари хатароти эҳтимоли аст ва аз ҳамаи онон монанди шумо, барои ин манзур ёрӣ металабад; Чароки ин олими сиддиқ, зуҳури Маҳдӣ дар сурати тазмини амнияти ӯ, ҳатто дар сурати имкони ҳокимияти ӯ, қатъӣ аст; Бо таваҷҷуҳ ба инки миёни зуҳури ӯ ва ҳокимияти ӯ мулозимае нест ва зоҳир будани ӯ бидуни ҳокимияти ӯ низ судманд аст; Балки зоҳир будани ӯ, муқаддамае барои ҳокимияти ӯст; Зеро ҳокимияти касе ки зоҳир нест, мушкул аст ва бо ин васф, заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ, муқаддамаи заминасозӣ барои ҳокимияти ӯст.

Аммо Мансури Ҳошими Хуросонӣ заминаи ҳокимияти Маҳдиро иҷтимоӣ шуморӣ кофӣ аз мардум барои иъонат ва итоъати ӯ медонад ва мӯътақид аст ки ҳаргоҳ ин шумор аз онон, ин иъонат ва итоъатро бар уҳда бигаиранд, қиёми Маҳдӣ барои ҳокимият ҳатмӣ хоҳад буд; Чароки ҳокимият танҳо ҳаққе барои ӯ нест, балки таклифе барои ӯ низ шумурда мешавад, то ҷойе ки агар пас аз ҳусули шароит барои он қиём накунад, шоиста аст ки гарданааш зада шавад; Бо таваҷҷуҳ ба инки масъули ҳамаи мафосид ва мазолими ҷорӣ дар замин, касе ҷуз ӯ нахоҳад буд. Аз ин рӯ, Мансури Ҳошими Хуросонӣ, ҳамзамон бо гирд овардани шуморӣ кофӣ аз мусалмонон барои муҳофизат аз Маҳдӣ, дар ҳоли гирд овардани шуморӣ кофӣ аз онон барои иъонат ва итоъати ӯст ва аз ҳамаи онон монанди шумо, барои ин манзур ёрӣ металабад; Чароки ба назари ин учубаи даврон, ҳокимияти Маҳдӣ дар сурати тазмини иъонат ва итоъати ӯ, ҳатмӣ аст ва ин тазмин дар Ислом <<Байъат>> номида мешавад. Бар ин асос, Мансури Ҳошими Хуросонӣ, аз мусалмонони ҷаҳон барои Маҳдӣ байъат мегирад; Ба ин маъно ки аз онон таъаххуд мегирад то ҳаргоҳ Маҳдӣ барои онон зоҳир шуд, ӯро иъонат ва итоъат намоянд ва монанди ҳулафое ки пеш аз ӯ буданд, хизлон ва исён накунанд ва бо ин тақрир, ҳаргоҳ шуморӣ кофӣ аз мусалмонон бо ӯ бар иъонат ва итоъати Маҳдӣ байъат карданд, ҳокимияти он ҳазрат барояшон муҳаққақ мешавад; Ҳамчунонки ҳаргоҳ шуморӣ кофӣ аз онон бо ӯ бар ҳифозат аз Маҳдӣ паймон бастанд, зуҳури он ҳазрат барояшон воқеъ хоҳад шуд.

Ин барномаи комил ва дақиқе аст ки аз ақл содир шуда ва бо китоби

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

Худованд ва суннати Паёмбари Ў мувофиқ аст ва ҳар кас аз қабули он истинкоф мекунад, аз Ислом барӣ аст. <<Барои ӯ дар дунё зиллат аст ва дар охират азобӣ шадид хоҳад буд; Чароки аз қабули ҳақ ибҳо карда ва аз роҳи он боздоштааст, то дар замин ба ҷои адолат ситам бошад ва ба ҷои ободӣ вайронӣ, то касоне ки ҷуз Худованд ҳукумат мекунанд ба ҳукумати худ идома диҳанд ва ҳукумати Худованд монанди хиёли мавҳум, то абад аз зехни башар берун наёяд ва ҳар кас ки Худованд барояш роҳнамое қарор надиҳад, барои ӯ роҳнамое нахоҳад буд>>.

Солисан аз ончи гузашт рӯшан шуд ки Мансури Ҳошими Хуросонӣ бар хилофи таваҳҳуми шумо, ба сӯй <<Худ>> даъват намекунад, балки ошқоро ба сӯй <<Маҳдӣ>> даъват мекунад; Чароки даъвати ӯ ба ҳампаймононе барои ҳифозат аз <<Маҳдӣ>> ва иёнат ва итоъати ӯ, бо ҳеҷ тақрире даъват ба <<Худ>> талаққӣ намешавад ва <<Даъват ба худ>> номидани он, монанди <<Шаб>> номидани <<Рӯз>> аст ки чизе ҷуз таҳаккум дар номгузорӣ нест. Бегумон касе ба сӯй <<Худ>> даъват мекунанд ки барои <<Худ>> ҳаққи ҳокимият мешиносанд ва дигаронро ба ҳифозат, иёнат ва итоъати <<Худ>> малзум медонанд ва ҷуз ҳифзи ҳукумати <<Худ>> ҳамме надоранд; Ё худпарастоне ки дар ботлоки иддаёҳо фуру рафтаанд ва ҷуз <<Ман инам>> ва <<Ман онам>> ҳарфе надоарнд ва ҷуз барои исботи <<Худ>> намекушанд; Ҳамон ки худро дар радифи Паёмбарони Худо медонанд ва дар арзи ҳулафои Ў мешуморанд ва ба номҳои авлиёи Ў меноманд, дар ҳоле ки дар назари Ў аз ҳашароте бефоидаатаранд!

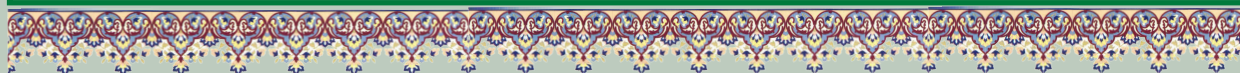
Робиъан аз ончи гузашт рӯшан шуд ки <<Ҳокимият фақиҳ>> наметавонад мисдоки <<Ҳокимияти Худо>> бошад; Чароки фақиҳи Худо нест ва халифаи Ў дар замин шумурда намешавад ва бо ин васф, ҳокимияти Худо шумурдани ҳокимияти фақиҳ, дурӯғ бастан бар Худо ва бар фақиҳ аст! Танҳо мисдоки ҳокимияти Худо, ҳокимияти халифаи Ў дар замин аст ва агар эҷоди ҳокимияти халифаи Ў дар замин душвор аст, эҷоди ҳокимияти фақиҳ ҳам осон нест; Чароки эҷоди ҳар ҳокимияте, ба заминасозӣ ниёз дорад ва заминасозӣ барои ҳар ҳокимияте душвор аст. Пас оё суханӣ заминасозӣ барои ҳокимияти фақиҳро бар метобед, вале суханӣ заминасозӣ барои ҳокимияти Худо дар заминро бар наметобед?!

Шинохти Ислон; Манобеъи Ислон; Китоби Худованд

Ин чист чуз фурумоягӣ ва кӯтоҳии фикр ва сафоҳате ки то умқи замири нохудоғоҳашон фуру рафтааст?! Ҳангоме ки ба сӯй ҳокимияти яке аз худ фаро хонда мешаванд то эҷодаш кунанд, ба сӯй он мешитобанд ва аз якдигар пешӣ мегиранд, бал <<Даст аз ҳамаи корҳо мекашанд ва таҳсин мекунанд>> ва эълон медоранд ки то ӯ ба ҳукумат нарасад, <<Аз эътисоб ва таҳассуни худ даст нахоҳанд бардошт>>, вале ҳангоме ки ба сӯй ҳокимияти Маҳдӣ фаро хонда мешаванд то онро эҷод кунанд, сар боз мезананд ва баҳона меоваранд ва меғунд <<Оё бояд даст аз ҳамаи корҳо кашида ва таҳассун карда ва эълон кунанд то Маҳдӣ алайҳи салом наёмада аз эътисоб ва таҳсини худ даст нахоҳем бардошт?!>>. Вой бар онон! Ба фарз ки чунин бошад! Магар ҳамин корро барои дигарон анҷом намедиханд?! Пас чаро онро аз Маҳдӣ дариф медоранд?! Оё Маҳдӣ дар назарашон аз дигарон хортар аст?! Дар ҳоле ки ӯ ба ҳукумат бар онон аз дигарон сазовортар аст ва аз ҳукуматаш бар онон хайр ва баракат ва адолат ва саъодат меҷӯшад! Чунонки абди солах Мансури Ҳошими Хӯросонӣ се сол пеш аз фитнаи Шом фарёд зад ва фармуд:

<<Ҳон! Бидонед ки уфуқи мағриб, аз абрҳои тираи торик аст. Ба зудӣ туфонӣ сурх бар шумо хоҳад вазид ва сарзамини шуморо дар хоҳад навардид. На сақфе боқӣ хоҳад гузошт ки дар зери он паноҳ гиред ва на деворе ки дар паси он пинҳон шавед! Дар он замон, уммати Муҳаммад орзу хоҳад кард ки нима аз ҷавонони худро бидиханд ва дар иваз, Маҳдиро дар даррае аз дарраҳои ҳичоз боз ёбанд! Ҳон, эй уммати нодон! Дар пай чи мегардӣ?! Ва ба дунболи ки меравӣ?! Пешвои ту Маҳдӣ аст. Оромиши шабҳо ва хуррамии рӯзҳои ту Маҳдӣ аст. Шодии мондгор ва ширинии рӯзгори ту Маҳдӣ аст. Хушбахтии дунё ва растгории охирати ту Маҳдӣ аст. Пас чи чизе туро аз ӯ боз доштааст?! Ё чи касе туро аз ӯ бениёз кардааст?! ... оё мепиндорӣ ки дар ғиёби ӯ, адолатро хоҳед дид ва ба шукуфае хоҳад расид?! Ё мепиндоред ки дар ғиёби ӯ, амният хоҳед дошт ва хушбахт хоҳед шуд?! На ба Худо савганд, сипас на ба Худо савганд; Балки ин орзуро бо худ ба гӯр хоҳед бурд, ҳамчунонки гузаштагонатон онро бо худ ба гӯр бурданд! Зеро Худованд дар ғайбати гумоштааш хайре

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

қарор надода ва дар ҳукумати ғайри ӯ баракате наёфаридааст! Рост мегӯям ба шумо; Дар ғайбати ӯ, шикамхотон ба пушт хоҳад часбид ва бар рӯй хошок хоҳед хобид! Субҳ ва шом ғазабнок хоҳед буд ва орзуй марг хоҳед кард! Хонаҳои шумо ғайри маскунӣ ва бозорхотон таътил хоҳад шуд! Заминҳои зироӣ хор хоҳад рӯёнд ва дарахтони мева хушк хоҳанд шуд! Галлаҳои мол пароканда хоҳад гашт ва касе нахоҳад буд ки онҳоро ҷамъ кунад. Сарҳои шумо шипиш хоҳад гузошт ва дастхотон хокӣ хоҳад буд! Шаҳрхотон вайрон ва деҳахотон матрука хоҳад шуд! Аз кӯчаҳои шумо касе убур нахоҳад кард ва дарҳои шуморо касе нахоҳад зад! Ҷӯйборҳои шумо об нахоҳад дошт ва дар чохҳои шумо мор лона хоҳад намуд! Дар майодинашон гург хоҳад чархид ва бар бурҷхотон ҷуғд хоҳад нолид! Бар панҷарахотон анкабут тор хоҳад танид ва дар ҳавзчахотон вазағ хоҳад хонд! Дар дарраҳои торик сокин хоҳед шуд ва ба қаллаи кӯҳҳо паноҳ хоҳед бурд! Дар шикофи кӯҳҳо пинҳон хоҳед шуд ва бо чалпосаҳои биёбон ҳамнишин хоҳед буд! Аз сарзаминҳои шумо дуд ба осмон хоҳад рафт ва оташи он хомӯш нахоҳад шуд! Душманонатон бар шумо мусаллат хоҳанд гашт ва шаётини ғарб ва шарқ шуморо хоҳанд хӯрд! Гиряи кӯдаконтонро нахоҳед шунид ва бар пирони замингиратон раҳм нахоҳед кард! Амволатонро қисмат хоҳед намуд ва барои номусатон қуръа хоҳанд зад! Мурдагонатонро ба хок нахоҳанд супурд, балки барои сағхошон хоҳанд гузошт!

Ҳон, эй мардум! Барои ончи дар гавари лаҳзаҳост, шитоб накунед! Ҷаҳон ба поёни худ наздик шуда ва замони ваъдаҳо фаро расидааст. Ба зудӣ рӯзгори ғайбат ки роммаш мепиндорад, ҳамчун шуторӣ баҳормаст рам мекунад ва дандонҳои тезашро дар чашмхотон фуру мебарад. Ба Худое ки ҷисм ва ҷонам дар даст Ёст савганд ки ончи мегӯям шеър нест ва ағроке дар гуфтор шумурда намешавад. Зудо ки деги ҷаҳон ба ҷуш ояд ва руди замон ба хурӯш гарояд ва осиеби фитнаро бигардонад ва санги ошубро бичархонад. Хатар! Хатар! Огоҳ бошед ки ба ҳеҷ як шумо раҳм нахоҳад кар! Гӯшагиртарини шуморо низ хоҳанд

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Китоби Худованд

овард ва рӯған ва дӯғашро хоҳанд гирифт. Ҳангоме ки доси фитна фуруд ояд, истода дарав шавад ва нишаста хурд гардад. Хатар! Хатар! Имрӯз ки фурсате доред, дини худро бардоред ва бигурезед! Агар ҳақкро бо ман ёфтед ба сӯй ман биёйед, агар чи чаҳор дасту по бар рӯй барф; Чароки ман шуморо ба сӯй Маҳдӣ раҳнамун хоҳам шуд ва агар маро нахостед ва хуш надоштед ки ба сӯй ман биёйед, пас биравед ва то метавонед дур шавед, агар чи дур натавонед шуд; Чароки ба Худо савганд, агар дар пушти ситорагони осмон пинҳон шавед, боз ҳам шуморо меёбанд ва меоваранд ва расвоятон месозанд; Чаро ки ин кор чунонки шумо пиндоштаед, осон нест, бал гирифторӣ ва балой бас бузург аст ки пиронро бетоб ва ҷавононро беҳоб мекунад>>>!

Инҳо фарёдҳои олимӣ бузург ва дилсӯз аст ки ошкоро ба сӯй Маҳдӣ даъват мекунад ва аз табаъоти хувлноки истимрори ғайбаташ хабар медиҳад; Табаъоти хувлноке ки ин рӯзҳо нурафшониҳои онро дар ғарби ҷаҳони Ислом мушоҳида мекунем, вале боз ҳам аз хоби ғафлат бедор намешавем ва ба сӯй мунҷии худ боз намегардем! Ба ростӣ агар коре ки Мансури Ҳошими Хуросонӣ мекунад, заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ нест, пас заминасозӣ барои зуҳури Маҳдӣ чист?!!

Худованд ҳамаи мусалмонони ҷаҳонро тавфиқи бедорӣ ва рушд диҳад; Чароки Ё бисёр бахшоянда ва меҳрабон аст.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошими Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ хафизаҳудлоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Линки маълумоти
беш

Саҳифаи фејбуки
шайх

Саҳифаи гузаштаҳои
шайх

Саҳифаи канал
телеграм шайх